

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Lacrimæ Orbis Universi, Post Primam Protoparentum
nostrorum E Paradiso Exulum culpam, exortæ, In
Universim Genus Humanum, traduce reatu propagatæ,
Ruptis animorum abyssis, Laxatis cordium fontibus, ...**

Schmucker, Mathias

Glacii, Anno 1689

Caput Primum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38152

LIBER QUINTUS.

THRENI

Sive

LAMENTATIONES JEREMIÆ.

CAPUT PRIMUM.

SYNOPSIS CAPITIS.

Plangit desolationem Jerusalem, non primam sub Joachin, sed extremam sub Sedecia templo combusto: atque per antithesin prioris status & felicitatis, bona cum malis posterioris, puta exilii, & captivitatis confert. Sic Christus allegoricè fleuit super Jerusalem vastanda per Titum. Lucæ 19. 41.

Tropologicè luget hic Jeremias captivitatem animæ sub peccato, inquit Origenes, quæ in Babylone, est vitiorum confusione, inquit Olympiodorus, vincula tenetur: hæc enim Deo sponso suo viduata, ve etialis facta diabolo, in singulos sæpè dies, imò horas, novorum malorum operum & lapsuum, novæque culpe æquè ac pœnæ ei pendit tributum: ideòque exulat, & proscripita est à Deo, à cælo, à sanctis, & Angelis,

X 4

ab

ab omni bono & virtute. Diabolus enim est verus fugere
 buchodonosor, id est, infessio angustiae, ait Olym. ec B.
 scilicet est crudelissimus tyrannus. Quocirca B. tem, a
 Abbas tom. 2. Biblioth. SS. PP. orat. 29. lamentatione
 animae peccatis subditae instar Threnorum Jeremiaem, &
 scripsit, in quibus inter cætera sic plangit. *Vae* nobis
 qui in hoc exiguo vitæ spacio voluptati dediti sumus, & ev
 ut iniquæ, & brevi carnis cupiditati satisfaciamus. *Vae* nobis
 jucundissimo divinæ gloriæ spectaculo indignos compend
 mus. *Vae* nobis, qui carnem nostram, quæ in partu
 nem resolvenda est, & vermium esca futura, in partu
 ris fovemus & enutrimus: nec ignem, in quo partu
 perpetuo excrucianti, nec vermem, qui nunquam partu
 mit, extimescimus. *Vae* vobis, qui mortalitatem partu
 immortalitate non comparamus, & divinam ac summa
 dandam rectitudinem negligimus. *Vae* nobis, qui S. Pel
 poris morbos & dolores tam facile sentimus, in ambo epif
 autem ægritudinibus & vulneribus gravissimis carere
 omni sensu. *Vae* nobis, qui cum de omni actione, de
 inni verbo otioso, de omnibus denique improbis &
 puris cogitationibus rationem reddituri sumus apud
 cem severissimum tamen, tanquam liberi simus futu
 nullis reddendis rationibus obnoxii, totum vitæ
 tempus sine ulla hujus rei sollicitudine transigimus. *Vae*
 nobis, qui pulicum, & lendum, & pediculorum
 muscarum, & culicum, & apum morsus atque
 ferre non possumus, ab ingenti autem dracone, qui
 ces horrendas aperit ut nos devoret, & absorbeat,
 busque pestiferis mortis aculeis vulneret, nec studemus

et verum fugere, nec ullum adversus eum imploramus auxilium.
 Hec B. Isaias Abbas. Est ergo, ac peculiariter, Ieru-
 salem, anima, quæ peccato mortali consentiens, statu
 civitatis, & regno Dci privata, dæmonis regnum, ju-
 ramentum, & tyrannidem subit, & clades longè majores,
 Vnde dicitur Ierusalem olim, vel quodvis Regnum aut Respu-
 blicam everfa, experiri, & perpeti cogitur, ut meritò
 penitens Threnos hosce usurpet, ac inter alia dicat il-
 lud cap. 3, vers. 12.

Tendit arcum suum, & posuit me quasi signum
 sagittam; misit in renibus meis filias pharetræ suæ.
 v. 15. Replevit me amaritudinibus, inebriavit me
 amaritudine. Exempla & lamenta pœnitentium stupen-
 dentem vide apud Climacum gradu. V. de pœnitentia. Item
 ac sancta S. Mariæ Magdalenæ, S. Mariæ Ægyptiacæ,
 quæ S. Pelagiæ pœnitentis. Audi & Hieronymum de se-
 ipso epistolâ ad Florentium. Ego cinis, & vilissima
 cineris luti, & jam favilla. Ego cunctis peccatorum sor-
 ditus, diebus ac noctibus opperior cum tre-
 more reddere novissimum quadrantem. Sed tamen quia
 Dominus solvit compeditos, & super humilem & tre-
 mentem verba sua, requiescit: forsitan & mihi in sepul-
 crum scelerum jacenti dicat: Hieronyme, veni, foras.

I.

Aleph. vers. 1.

Ubi sedet sola Civitas
 Plena calamitatis?

Quam obruit crudelitas,
 Et horror vastitatis?
 Quondam referta populo,
 Et dives inquilinis,
 Suo incumbit tumulo.
 Et Patriæ ruinis!

X 5

2 Illa

2.
 Illa Regina Gentium
 Urbs, Hera Populorum,
 Illa in se frementium
 Hostilium armorum
 Victrix Amazon præliis,
 Herois gloriosa
 Victoriis & spoliis
 Regnorum speciosa.

3.
 Augusta vestigalium
Princeps Provinciarum,
 Fœcunda tot regalium
 Mater divitiarum
 Est facta tributaria
 Nuper cogenstributa,
 Coronâ, Sceptro, gloriâ,
 Throno, exul exuta.

4.
 Ergone illa Civitas?
 Hæc Domina Terrarum?
 Illa mundi felicitas
 Emporium palmarum,
 Illa Dei lætitiæ,
 Et Hortus Voluptatis,
 Theatrum sit favitiæ,
 Forum crudelitatis?

5.
 Illa corona Urbium,
 Et Thronus Deitatis?
 Illud Dei sacrarium,
 Et Decus sanctitatis?

Illud Orbis miraculum
 Augustum Salomon
 Templum fiat prostratum
 Turpis vastationis!

6.
 Illa, quæ quondam
 Pallas armata scuto,
 Sceptroq; gentes præliis
 Egitque sub tributis
 Nunc *scædet?* non victor
 Ut quondam partibus
 Sed hostium injuriis
 Et cædibus oppressa!

7.
 Beth. *vers. 2.*
 Juges ploravit Vidua
Noctes, diesq; plorans,
 Et flumina decidua
 In genas mœsta coronâ
 Salsis rigavit imbribus
 Et sinum & maxillas
 Et fatigavit fletibus
 Continuis pupillas.

8.
 Curis immerfa maxillis
 Expers solatorum,
 Dum fræna laxat lacrimis
 Et stimulis dolorum
 Non est ex charis ornata
 Qui consoletur Eam

est in tot angoribus

Qui levet ope ream.

9.

& vetus evanuit
societas charorum,
nem juratum habuit
morem amicorum,
us amor in odium,
et favor in furorem,
es in foedifragiam,
et candor in livorem.

10.

om tot excidia
Cum memini meorum,
os pepulit invidia
Regna Exterorum,
ore mens concutitur,
et sternitur pavore,
stuat, & angitur,
et pallet amarore.

11.

Ghimel. vers. 3.
re quot exilia
Que jussi regiones?
re domicilia,
re Nationes?
vix fudas improbam
propter afflictionem,
patria miserrimam
captae vastationem.

12.

Pressere tergum onera,
Juges manum labores,
Sensere flagrum latera
Et verberum dolores.
Chaldaeus ut mancipia
Subjecit servituti,
Interque fustuaria
Exegit vim tributi.

13.

Paternis procul laribus
Extorris habitavit,
Ceu pressa torcularibus
Sub mole suspiravit,
Externis jussa sedibus
In arcto captivari,
Et strictis in compedibus
Serisque vinculari.

14.

Nulla quiescit tempore
Corpus festum labore,
Multo gravatur onere,
Plagatur & livore,
Cunctos inter mastigias
Haec prima numeratur,
Interque tot angustias
Oppressa desolatur.

15.

Quocunque pedem presserit,
Premit & indagatur.

Quam

Quã semel cùm prehenderit,
Velut feram Venator,
Adstringit nervo mancipem
Regiam Libertatis,
Et Palestinã Principem
In probrum vastitatis.

16.

Vastata lugent semita,
Et tramites viarum,
Equalent Sionis orbita,
Et calles Solymarum,
Arx sancta horret sentibus,
Et aditus genissis,
Graminibus, & vepribus,
Fungis, lappis, urticis,

17.

Daleth. vers. 4.
Hanc Urbis lamentabilem
Gementes vastitatem,
Ad, quondam delectabilem
Non sunt solemnitatem
Qui veniant, pacificas
Deo consecraturi
Et victimas, & hostias
Pro noxis litaturi.

18.

Quanta abominatio
In loco sanctitatis?
Quam tristis devastatio
Domus Divinitatis?
Collapsa jacent limina,
Et atria portarum

Et dirutarum culmini
Confracta tæniarum

19.

Vestibula ruderibus
Impervia premuntur
Virgultis & viminibus
Implexis vestiuntur
Xysti, bases, cespitibus
Muscoque ambiuntur
Et porticus germinibus
Silvestribus teguntur

20.

Sublata Sacrificia,
Aræ, focique frigida
Psalmorum Epinicia
Nulla, hymnique vigila
Sacerdos loget cineres
Conspersus, sacco cineres
Fietu foedatur uberes
Doloribus confectus

21.

Laudum sanctarum dicitur
Templi; Philonem
Agentes choros Virgines
Deo iacra Puellæ
Exuta mundum, sparsa
Sparsa crine neglecta
Luctu perenni pallida
Mœrore fient comata

22.

Hoc intuens opprobriat
Princeps Provinciatarum

Virgines
Et lacrimas
mit am
Angust
mentis
gonis
ta quo
Et capu
ega et
Et caud
gusta n
Tot Re
cecia fa
Est serv
ptis ho
ma lo
tes, cæ
Domos
gnorur
Una tul
ctarur
Una tex
ic in Ea
Deus ex
Populi
ob tot
milit,
Ab Eo

Virginum cordolium
Et lacrimas suarum
ruit amaritudine
Angustiis oppressa,
mentis ægritudine
agonis vim perpeffa.

23.

Quondam tot millium
Et caput populorum,
Mega est hostilium
Et cauda Chaldæorum,
Iugusta nuper Domina
Tot Regum subjectorum,
Obvia facta foemina
Est serva famulorum.

24.

Hostes divitiis
Eius locupletati,
Res, caesis praesidiis,
Domosque deprædati,
Ignorum opes plorium
Una tulit rapina,
Urbem Urbium
Una texit ruina.

25.

In Eam exitium
Deus exacerbatas,
Populi excidium
Ob tot ejus reatus.
Milit, Vaticiniis
Ab Eo tot prædictis,

Signis tot, & prodigiis
Cælo minante piclis.

26.

Vix fari doctos parvulos
Gressusque promovere,
Trimos, quadrimos, quimulos
Hostes abripuere,
Ignaros quid calamitas,
Matre raptum spectante,
Ignaros quid captivitas,
Incastrum ejulante.

27.

Chaldæus innocentium
Instar ovicularum,
Hostis ducit balantium
Greges, à maternarum
Mammaram raptos sinibus
In longam servitutem,
Et his, conjunctam funibus
Captivam juventutem.

28.

Vau. vers. 6.

Quò pulcra Sion Filia
Superbus ruit cultus?
Quò speciei gloria?
Amœnitásque vultus?
Quò pulcra frontis lilia?
Quò stellæ pupillarum?
Labrorum quò corallia?
Et purpura genarum?

29. De

29.

Decor omnis evanuit,
Pellum iit venustas,
Formæ rosa evanuit,
Et corporis majestas,
Flavus crinis incanuit,
Exarq̄ere genæ,
Murex oris disparuit,
Obriguere venæ.

30.

Facti sunt ejus Principes
Afflicti, defolati,
Vincti velut arietes
Annonâ spoliati,
Mentis amaritudine
Famêque macerati,
Viarum lassitudine
Curis emaciati.

31.

Duro pulsus latellite
Captivos subsequente,
Urgente gressum milite,
Et taurêa cogente,
*pellente
Mora brevi quiescere
Non datur fatigaris,
Nefas est ingemiscere,
Et queri flagellatis.

32.

Zain. vers. 7.
Hæc pensans in doloribus
Angoribusque pressa,

Revolvit quæ prior
Fuit annis perpetua
Ægra mente *Jerusalem*
Dies afflictionis,
Statumque lamentabilem
Prævaricationis.

33.

Delicti culpam recitans
Heu! nimium fre
Quæ pœnas rea per
Immanè delinquens
Et desiderabilium
Quæ perdidit sacra
Nobilium, regalium
Honorum & Bonorum

34.

Subit mentem conditio
Fortunæ blandioris
Et vetus dominatio
Imperii prioris,
Quo populus est frons
Ter felix, ter beatus
Priusquam foret iudicatus
Hostique subjugatus

35.

Orbæ cunctis auxiliis
Et malis aggravatis
Sannis, jocis, ludicris
Probrisque despectis
Idume risit Sabbara,
Spreverunt Moabitarum

ludrica phantasmata
 Damnarunt Ammonitæ.

36.

Heth. vers. 8.

Ecce mirare fulmina,
 Nec tristes hasce scenas,
 Cernere Numen crimina
 Ultrices in has pœnas,
 Sceleratum grande Solyma
 In Dominum peccavit,
 Hinc gemitus, hinc lacrima,
 Quam jugiter ploravit.

37.

Hinc laris inconstantia,
 Hinc fons captivitatis,
 Hostilis hinc licentia,
 Hinc vis crudelitatis,
 Hinc ortum ignominia
 Hinc turpitude duxit,
 Hinc odoris & infamia
 Hinc profuturi fluxit.

38.

Teth. vers. 9.

Uxoris ejus in pedibus
 Turpè commaculatis,
 Uxoris in vestibus
 Prædum contaminatis,
 In sensit in delitiis
 Suam perditionem,
 Quam vidit cæca vitiiis
 Abominationem.

Propheta nomine Jerusalem ad Deum se convertit, ut se à tanta
 clade eripiat.

39.

Non recordata Numinis
 Non sui memor finis,
 Non castigandi criminis
 Tot præsignati signis,
 Hinc corruit deposita
 Sine consolatore,
 Suoque ob demerita
 Torquetur amarore.

40.

Vide, & audi supplicem (a)
 Te Deus deprecantem,
 Suspende manum vindicem,
 Ne ferias peccantem,
 Intende grandem hostium
 In me afflictionem,
 Fastumque dominantium
 Et insultationem.

41.

Jod. vers. 10.

Hostilis avaritia
 Opum anhela fitis,
 Et impotens audacia
 Vi sustulit invitis,
 Quidquid Majorum Pietas
 Collegit in thesaurum,
 Templique fovit sanctitas
 Argentum, gemas, aurum.

42.

Prædatrix in æraria
 Se manus penetravit,
 Quin

Quin ipsa Sanctuaria
 Audax exspoliavit,
 Non arcæ, claustra, serinia,
 Non abditi recessus,
 Quos ferâ non licentiâ
 Prædo esset ingressus.

43.

Noxæ nempè supplicium
 Est pœna perpetratæ;
 Et omnium exitium
 Mens legis violatæ,
 Vetantis, ne de gentibus
 Pes Templum subintraret,
 Aut tacta polluentibus
 Quis Sancta violaret.

44.

Locus pateret nemini
 Plenus Divinitate,
 Dei sacratus numini
 Tremendus Majestate;
 Sin, irritati Numinis
 Reos, Deus feriret:
 Sacrilegiquè criminis
 Nocens morte periret.

45.

Caph. vers. 11.
 Pœnæ interminatio
 Sequuta delinquentes,
 Effrons prævaricatio
 Corripuit nocentes,
 Hinc populi sunt gemitus,
 Hinc graves ejulatus,

Hinc lacrima, hinc fre
 In cælum evibrato
 46.

Siccis clamat visceribus
 Grandem gravare
 Amicis, & ex hostibus
 Non est qui præstet
 Aurum, gemmas, mon
 Et quæque pretiosa
 Ad saturandum ilia
 Gens dedit luctuosa

47.

Vide contemptum Do
 Et miserum egentem
 Tuo dignare lumine,
 Me intuere flentem,
 Abjectum me confiden
 Ut putre oris sputum
 Detrusum inter sterco
 Et vile terræ lutum

48.

Lamed, vers. 12.
 Obestor vos, attendite,
 Quicumque, hac transi
 Aut presso statis tram
 Et me consideratis
 Videte num sit similis
 Dolor meo dolori,
 Aut magis lacrimabilis
 Mœror meo mœrori

49.

Caelestia prodigia,
Interminationes.

56.

*Sic laesa patientia
Est versa in furorem,*
Et Numinis Clementia
In Criminis Actorem,
Inter meas ineptias
Altum me dormiente
Duxit de me vigilias
Nil minus poenitente.

57.

*Fugum meorum criminum
Attentum vigilavit,*
Et contractorum nominum
Reatus numeravit,
Noxas meas ad calculos
Et notas revocavit,
Et ad bilancem scrupulos
Et atomos notavit.

58.

Hic ille vigil oculus
Qui cuncta intuetur,
Cufreus visus populus,
Cum praevareicaretur,
Hæc illa *Virga vigilans*
Olim Prophetæ visa
Florens, gemmans, & germi-
nans
In ferulam præcisa,

59.

Hæc vidit jugum humeris
Et lumbis designatum,

Ponderibus innumeris
Et probris aggravatum
Implexum mille vinculis
Et nodis alligatum,
Quod Solymarum bajæ
Imposuit peccatum.

60.

*In manu ejus dextera
Sunt omnes convulsæ
Iniquitates, aspera
In plaustra constituta
Meis colli cervicibus
Impositæ, ferendæ,
Defixis humi frontibus
Æternum poenitendæ.*

61.

*Sic Dominus me tradidit
In hostium meorum
Manus, & Heram subdidit
In famulam servorum,
Ab hac licebit surgere
Nunquam depresso
Nec liberum abscedere
Ab hac subjectione.*

62.

Samech, vers. 15.
Calamitatem attulit
Deus calamitati,
Vires, & robur abstulit
Meæ posteritati,
Omnes meos Magnificus
Abduxit in catenis.

aces, Toparchas, Inclytos,
Vtferas in habenis.

63.

Virata sum Magnatibus
Opéque destituta,
Mastis, & Principibus
Et Ducibus exuta;
Honoribus & opibus,
Fortanis spoliata,
Lachrymis, jocis, risibus,
Contemptuque data.

64.

Tempus Gentium
Et tempus ultionum,
Tempus me persequentium,
Meosque, Nationum
Tempus statutum hostibus
Et cædis, & rapinæ,
Tempus maturum calibus
Et ultimæ ruinæ.

65.

Tempus Dei iudicij,
Et fixum, & firmatum,
Tempus iustis suppliciis
Et pœnas destinatum,
Tempus iræ & fulminis,
Tempus Vastationis,
Tempus horris & formidinis
Et contritionis.

66.

Uvulari pampinus
Uva conculcatur,

Sic in vindictam Dominus
Ut premat, excitatur,
Torcular calcans Virgini
De Juda filiarum,
Non parcens molli sanguini,
Nec imbri lacrimarum.

67.

Ain. vers. 16.

Hæc tanti causa gemitus,
Jugis origo fletus,
Doloris fons & fremitus,
Cordis mei secretus,
Hæc palpebras rubescere,
Hæc hirquos sanguinare,
Hæc me fecit pallefcere
Et panè expirare.

68.

Hæc tempestates excitat,
Hæc fluctus & procellas,
Hæc animæ præcipitat
Naufragio tabellas,
Hæc ærumnarum æstibus
Absorbet in abyssum,
Et cor, furoris rupibus
Dilaniat allisum.

69.

In hoc mentis diluvio
Mersæ felicitatis,
Et lugubri naufragio
Magnæ Posteritatis,

Y 2

Non

Non est qui promptam diri-
gat
Tabellam naufraganti,
Non est qui dextram porri-
gat
Cum fluctibus lactanti.

70.

Procul à me solatia,
Procul spes amicorum,
In hac sortis licentia
Et cumulis malorum,
Non est qui mœstam erigat,
Soletur desolatam,
Non est opem qui suggerat,
Aut levet desperatam.

71.

Qui animam de corpore
Jam propè fugientem,
Vitæ privatam robore
Reducat, & gementem
Inter mentis angustias
Jacturam filiorum,
Per hostium ferocias
Crudeliter raptorum.

72.

Phe. vers. 17.
Expandit Sion dexteram
Expandit & sinistram,
Nemo manum opiferam
Nemo præbet ministram,
Vigore destituitur
Inftar parturientis,

Soluta nervis labitur
In morem morientis

73.

Mentis passa deliquium
Sensûque destituta,
Suspiriis auxilium
(Vocis impos) locuta
Implorat panis manibus
In altum exporrecta
Et vocibus inanibus,
Et verbis imperfectis

74.

Sed aures furdæ supplicat
Sprevere ejulatus,
Neglecti questus manibus
Et miseri ploratus,
Nil movit miserabilis
In morte natans vultus
Nil status lamentabilis
Nil funebris singultus

75.

Frustrà precatur nutibus
Non est qui suffragetur
Et anxius obtutibus:
Ut quis opituletur,
In hoc vitæ discrimine
Non superest levator
Et animæ luctamine
Nemo qui det solator

76.

Nec satis est, solamini
Expertem suspirat

Novis decebat machinis
 Me, hostes impugnare;
Adversum Jacob praelia
 Chaldaeus suscitavit,
 Germania, crudelia,
 Quae Dominus mandavit.

77.

Jacob vallatus hostibus
 Et armis circum cinctus,
 Urcerva clausa retibus,
 Manus, pedesque vinctus,
 Jacob quondam delitium
 Meorum filiorum,
 Meorum est servitium
 Factus inimicorum.

78.

O sortem lamentabilem,
 In qua est constituta
 Pulcra quondam Ierusalem
 Nunc sordibus polluta,
 Effecta despicibilis
 Lurore Moabitis,
 Vilis, abominabilis,
 Exosa Ammonitis.

79.

Sade. *vers.* 18.
 Sed nunquid ista merui?
 Et merui majora:
 Dei legem deserui
 Et Prophetarum ora,
 Meam rea malitiam
 Agnosco perpetrata,

Et Domini justitiam
 Me sote irritata m.
 80.

Ad justam iracundiam
Os Dei provocavi!
 Os stillans mel, ambrosiam,
 Nectar, amaricavi!
 Caelsti rore melleum
 Et svaivitate plenum
 Laesi, propinans felleum
 Absynthii venenum.

81.

Vos Universi populi!
 Vos alloquor: *audite*
 Onus mei piaculi
 Vos, obsecro, lenite!
Videte quo discrucior
Meum, mites, dolorem.
Videte, num crudelior
 Sit, quem fero furorem.

82.

Heu mihi! meae Virgines
 Captivae abierunt,
 Hostesque, meos juvenes
 Constrictos abduxerunt,
 In compedes, in vincula,
 In turpem famulatum
 In carcerum ergastula,
 In durum mancipatum.

83.

Coph. *vers.* 19.
 Tantas inter angustias
 Ab hostibus obfessa,

Y 3

Expe-

Expetii suppetias
 Vi bellica oppressa,
 Amicos in auxilium
 Vicinos advocavi,
 Nec opem nec consilium
 Decepta impetravi.

84.

Senes meorum Urbium
 Iustitiæ Zelotes
 Sacrorum Patres cultuum
 Legumque Sacerdotes,
 Summa inter pericula
 Grandes adversitates,
 Asyla, & oracula
 Inter necessitates.

85.

Captivi sunt in Orbibus
 Infamiter prostrati,
 Crudeliter ab hostibus
 Ingressis trucidati,
Consumpti sunt inedia,
 Cùm panem quaesierunt,
 Et præ victus inopia
 Infandum perierunt.

86.

Histribulor tortoribus,
 Has fero feritates:
 His angor oppressoribus,
 Has gemo vastitates:
 Ast Tu misertus Domine
 Afflictam intuerè,

Meique, in discrimine
 Tam gravi miserece.

87.

Me Tui vultus lumine
 Compatiens dignari,
 Et modico lenimine
 Luctu plenam solare,
 Te moveat calamitas,
 Plagarum multitudo,
 Tua me salvet Bonitas,
 Tua me mansuetudo.

88.

Venter meus, & viscera
 Turbata sunt dolore;
 Ceu venenato vipera
 Hæc corrosisset ore;
 Et ut aquæ ferociunt,
 Turbatæ provolvuntur,
 In me sic cuncta sæviunt,
 Turbantur, & solvantur.

89.

Vt procellosis volvitur
 Concussum mare ventis,
 Fluctuque fluctus pellitur
 Æstu Ponti furentis,
 Navis jactata tollitur,
 Maloque nubes ferit,
 Sic meum cor subvertitur
 Et in seiplo perit.

90.

Sua charybdis mentibus
 Est his rupes Scyllæa,

Misum cor his aestibus,
Hauritur & Malea,
Ardebetur tempestatibus
Atrocibus angorum,
Corruit vorticibus
Dolorum internorum.

91.

Argitibus his innatat
Amaroluctus falo,
Intricatus palpirat
Perdicionis malo;
Falo, quo terribilius
Non potest irrogari,
Quo occidit gladius,
Domi Mors cade pari.

92.

Schin. vers. 21.
Arditi mei gemitus,
Arditi & singultus,
Sunt oris fremitus
Et vidualis cultus,
Sic cordis contritio,
Et sudor agonalis,
Sic mentis confusio,
Et vultus mortualis.

93.

Nemo qui lapsam erigat,
Nemo qui mcestam levet,
Nemo qui flentem corrigit,
Et perituram servet,
Inimici solam deserunt,
Et inimici rident,

Popismis me afficiunt,
Et in me dente strident.

94.

Gaudent in meis luctibus
Videntes lacrimantem.
Exultant in doloribus,
Premuntq; deprecantem,
Improperant supplicia
A Te Deus inflicta,
Et oggerunt convitia
Adduntque maledicta.

95.

Tuam paternam ferulam
In me justè vibratam,
Mihivertunt in fabulam
Et exprobrant illatam,
Effutiunt injurias,
Et execrationes,
Vomuntque contumelias,
Et imprecationes.

96.

Post tot vicissitudines,
Post tot adversitates,
Post tot amaritudines,
Post tot acerbitates,
Inter rerum discrimina,
Tot inter tempestates,
Tot inter belli fulmina
Vitæ calamitates.

97.

Adduces rursus auream
Lucis serenitatem

Jubar-

Jubárque solis, roseam
Vultús amcenitatem,
Adduces diem gratia
Et consolationis,
Et pristinae lætitiæ
Et Gubernationis:

98.

Tunc Babylonis gloriam
Fastúmque insolentem,
Et improbam victoriam
Cædémque innocentem,
Ægyptiam superbiam
Cyrus humiliabit,
Idumis & potentiam
Roburque dissipabit.

99.

Arma, currus, & equites,
Acervos spoliorum,
Hastarios, & pedites,
Et fructus præliorum,
Enses Medorum demetent,
Acinaces Persarum,
Rapinas lectas colligent
Prædas Provinciarum.

100.

Hi surgent iusti vindices
Mearum lacrimarum,
Ultiores hi & iudices
Graves injuriarum,
Hic de tristi eripient
Vinctam captivitate,

Et exulem afficient
Primæva libertate.

101.

Lux oriatur tristibus,
Diésque Genialis,
Sed eadem lux hostibus
Meis exitialis,
Chaldæis lamentabilis
Dies vastationis,
Et miseranda flebilis
Lux demolitionis.

102.

Reddetur pro tyrannide
Par hostibus tyrannide
Versaque ephemeride
Et revolutis annis,
In hos revertent tempora
Quibus afflictus fui,
Ferentque capti onera,
Sub quibus pressa fui.

103.

Dies optati venient
Paratæ ultionis,
Iustæque pœnam sentient
Maturam talionis,
Mihique pares, furis
Æqualibus plectentur
Et paribus injuriis
Vastati consumentur.

104. Tunc

104.

Thau. vers. 22.

*Omne Te coram iudice
Malum ingrediatur.*

Tuóque scriptum eodice
Palàm aperiatur,
Culpæ, pœnæque pateat
Eorum omne scelus,
Tuúsque tantas censeat,
Plectátque noxas Zelus,

105.

Fac Domine considera
Tot indices malorum!
Iustáque lance pondera
Malitias illorum,
In me summis injuriis
Protervè perpetratas,
Et additis opprobriis
Crudeliter illatas.

106.

Effusum Deus sanguinem
Fac vindica tuorum,
Et parem mitte grandinem
In verticem eorum,

Ejaculare fulmina
In me quondam vibrata,
Pœnâque pari crimina
Luant mihi illata.

107.

Sic par *vindemiatio*
Reos examinabit,
Et æqua *racematio*
Prædantes decimabit,
Sic quæ Tua iustitia
In me nuper damnavit,
Tua quoque sententia
In hoste castigabit.

108.

Audi Deus suspiria!
Anhelitus gementis!
Exaudi desideria
Immaniter dolentis,
Mœrore cor affigitur,
Et mens angustiatur,
Doloribus consumitur,
Et pœnè enecatur.

CAPUT SECUNDUM. SYNOPSIS CAPITIS.

Est hîc secundum alphabetum carminis lugubris,
quo rursus Ieremias plangit, non tam regni Iu-
daici, quam Urbis Hierosolymæ, & templi incen-

Y 5 diura